

GAZETA KRAKOWSKA

№ 50.

Z KRAKOWA DNIA 24 CZERWCA 1818 Roku WE SZRODE

Z Warszawy d. 6 Czerwca.

Z D A N I E

O Raporcie Rady Stanu z dwoletnich czynności Rządu, w Imieniu połączonej Komisssy Seymowych Senatu, przez Xcia Adama Cartoryskiego Senatora Woiewodę, na posiedzeniu dnia 24 Kwietnia czytane. (dalszy ciąg.)

Wydział Woyskowy

Przystępując do wydziału Komisssy Woyny, pierwszą naszą myślą było mówić o karości i porządku, które są znamieniem woyska Narodowego. Te załaty nie należą do postrzeżeń naszych, lecz kiedy one są dz ełem Naczelnego Wodza, nie mogliśmy nie wynurzyć na tem miejscu, choć po części tych uczuć, które z tego względu serca Polaków dla Niego napełnia a.

Bez porównania szczegółowego, którego sprawdzić nie mieliśmy sposobności, trudnoby nam było donieść Senatowi z pewnością, o ile terazniejszy utrzymanie woyska jest oszczędniyszem od przeszłego w byłem Xięctwie Warszawskiem; lecz zdanie się Komisssyiom naszym, iż systemat teraz przyjęty co do żywności, furazów i lazaretów, jest prostszy, a zatem korzystniyszy, że wyciąga daleko mniej rachunków i pismienności, mniej officyjalistów i magazynów, i że znosząc uciski doznawane przez mieszkańców z dowożenia produktów, zażywia przytem znacznie cyr-

kulacyia wewnętrzną.

Przepisy, mocą których żołnierze swój żołąd na żywność składają i żywić się mają wspólnie, są nowym dowodem do przekonania, iż w koszarach tylko stać powinni; niepodobna bowiem, aby rozproszeni po kwaterach, mogli gospodarstwo swoje należycie prowadzić i nie być ciężarem dla mieszkańca.

Należy więc słuszną zaletę Komisssy Woyny, iż potrafiła w koszarach iuż będących trzecią częścią więcej żołnierzy umieścić. Spodziewamy się, iż przez połączone iey i Komisssy Wewnętrznej starania, niebawmie całe woysko stanie w koszarach, i w statych dobrze wybranych po kraju kwaterach. Wówczas konsystencyia przestanie być ciężarem dla wsi i miasteczek, może się z czasem przyczynić do podniesienia ostatnich. Oddaemy Komisssy Woyny sprawiedliwość, iż we wszystkich Postanowieniach Rządowych, którym ta Magistratura powodem była, postrzedz można dążenie do porządnej oszczędności i chęć ulżenia mieszkańcom i krajowi. Takimi są Postawienia względem opatu i światła, niemniej Urządzenia o officerach bez woyska, którym się kwaterek w naturze nie daie. Lecz mianowicie przez spólny z Komisssyą Wewnętrzną układ względem podwód, kraj i rolnictwo wiele zyskały, i wiane są złożyć dziękczynienia swoje, za pieczołowitość im okazaną od Najjaśniejszego Wodza.

Postanowienie o zaciągu woyska, za-

wiera w sobie nayużyteczniejsze przepisy. Wszystkich obywateli pewnego wieku uważając jako obowiązanych za równo do obrony oyczyzny, dozwala jednak na wyłączenia przychodzących ludności, rolnictwu, naukom, rękodzielstwu i sztuce. Pozostaje tylko życzyć, aby podług 91 art: Ustawy Konstytucyjney Najjaśniejszy Król Pan Nasz Miłostywy w upatrzoney chwili nadać raczył trwałość prawu przepisom nader użytecznym swego Postanowienia. Dodac także należy, że użytki tego Postanowienia zmniejszone zostały przez późniejszy dekret, który żydów z zaciągu wyłączył, za ogólną od całego tego wyznania opłatę. Przez to bowiem niesłusznie większy ciężar spada na inne klasy mieszkańców; większa liczba rąk odrywa się od uprawy ziemi, których stratę w ogólnym masie bogactwa Narodowego, w tej części nawet, jaką Skarb zład poniesie, nie wynagrodzi summa odżyto ofiarowana. Nareszcie Rząd przez to chybia swego zamiaru, doprowadzenia kiedyś żydów do możliwości używania praw i znoszenia wszystkich ciężarów obywatelskich.

Kończąc dział wojskowy winniśmy oświadczyć, iż Kodex karny i sądowego postępowania dla wojska, nie mógł dotąd być ukończonym z przyczyny licznych jego stosunków, z ogólnym prawem kryminalnem krajowem; które dopiero, na terazniejszym Sejmie przwiętem zostało. — Cieszyć się nadzieją można, iż gdy to dobrodzieystwo wszystkich mieszkańców spotkało, równie w ślad za niem będzie udzielonem obrońcom oyczyzny, między którymi każdy obywatel, albo siebie, albo swoje dzieci, stawie Króla i dobru kraju poświęcić pragnie.

Lecz w dziale wojskowym tak ważnym dla chwaly Imienia Polskiego, tak drogim dla serc walecznego Narodu, wszelkie otrzymane już użytki pochodzą z natchnienia N. Naczelnego Wodza; wszelkie, które napotem otrzymamy, będą jego działaniem. Z tego względu w milczeniu, uszanowaniu i ufności wypada Nam oczekiwać tylko skutków łaskawych Jego chęci dla wojska Polskiego, które wraz z Narodem zasługiwać na nie, ma za naypierwszy swój po wierności dla Króla obowiązek.

Najjaśniejszy Naczelnny Wódz prowa-

dzony wspaniałomyślną swoją dobrocią dostrzeżenie życzenia Narodu, i wstawić się za niem raczy do Monarchy, którego dobroczynna i potężna wola, tyle już nadziei Polskich spełniła, że i te wszystkie losy nasze, tak ściśle z wojskiem połączone, śmiało powierzyć możemy.

Wydział Skarbowy.

Wydział Skarbowy iak wiele postąpił okazują rachunki i tabelle.

Abv dostacznie ocenić pracę Urzędników tego Wydziału i tu jeszcze z wrócić myśl potrzeba na stan Skarbu przed zaprowadzeniem Rządu Konstytucyjney i zastanowić się tak wszystkie, rawie źródła dochodów publicznych były wycieśczone, oraz ile nieładu i przeszkód Kommissya Przychodów i Skarbu miała do zwalczenia.

Kassy Rządowe naprzód próżne i zawsze zadłużone, stopniami zaczęły się napelniać i zostawiać ostatki. Stan ich dzisiaj kwitujący, urządzenie rachunkowości, którev samo rozwikłanie tak wiele czasu potrzebowało, nakoniec ustanowienie Delegacji, któraby podług przepisanych prawideł ukończyła spory między Skarbem a Dzierżawcami dobr Narodowych, a które wyroki znaczny Skarbowi oszczędziły sumę: — oto są zalety Wydziału Skarbowego. — Lecz dogodniejsze urządzenie wewnętrzne Monny i wprowadzenie nowej stopy, bez żadnego iakie takim działaniem zwykło towarzyszyć wstrząśnienia, bez skarg i narzekan mieszkańców, szczególniejszy przynoszą zaszczyt Rządowi. One to sprawiły, iż w proporcji rozległości kraju większą ilość monety dziś sie wybiera, i że ta służy do zażywienia cyrkulacyi wewnętrzney, nie zaś do operacyi sąsiedzkich lub z bogactwa samych tylko wexlarzy.

Wchodziemy w okoliczności, które Rząd przywiódł do postanowienia przedać w wyłączney soli; w trudności zastąpienia w dochodach skarbu kilkumilionowego wpływu. Przestrzedz jednak winniśmy, że opłata uciążliwa nałożona na pierwsza i konieczną potrzebę iaką jest sol, szkodzi rolnictwu i liczney chlebobajney klasie mieszkańców, nie może się zgodzić z chęcią pomnożenia szczęścia i bogactwa kraju. Bez soli ubogi rolnik dla

siebie i dobytku swego obejść się nie może, a gdy nie jest w stanie nabywać jey iak tylko w matey najczęściey kwocie od przekupniów, drożey ieszcze płaci, niż każdy inny mogący prosto z magazynu całą beczkę kupić. Tak więc podatek soli w odwrotnym stosunku do zamożności płacącego, jest wybieraney i naybardziej dotyka biedny lud wiejski.

Aby tym waznym niedogodnościom zaradzić, wypadatoby zniżyć cenę soli, a wynikały ztąd ubytek w kassach publicznych innym stosownieyszym zastąpić nakładem. Prócz tego, zniżenie cen soli nagrodzi się po części obfitszą sprzedażą i ochroną od licznych przemyceń.

Z dołączonych do Rapportu Obrazów przychodu i rozchodu od dnia 1 Czerwca 1815 do ostatniego Grudnia 1817 wykazuje się ogromną z czą. u zeszłego w poborze podatków stałych i dochodów z dóbr Rządowych zaległość; jako też znaczny niedobór w spodziewanych na lata następne z powyższych dwóch źródeł przychodów, gdy przeciwnie wszystkie inne źródła dochodów pozostałemi zwanymi, na każdy rok większą nad spodziewanie korzyść przyniosły.

W nosić przeto należy, iż cała nadzieia Skarbu, iak Rada Stanu w swoim nadmienionym raporcie, polega na nie takich dochodach; iż dobra Rządowe także, póki zostawać będą w ręku dziesnych dzierżawców, żadney dla kraju użyteczności, ani wielkier korzyści dla Skarbu nie obiecają, nakoniec że dobra Ziemiańskie nadto są wyniszczone, lub też nadto podatkami przeciążone, kiedy pomimo najsurowszych ekucyi nie można z nich wycisnąć zamierzónego dochodu. Wszakże aby kraj iaki mógł nie mówić zakwitnąć, ale się tylko w stopniu iakieykolwiek utrzymać zamożności i wyptać się bez przyzwany Skarbowi, trzeba żeby podatki nie były wyciągane do ostatney możliwości; a żeby zabierały taką tylko część dochodów każdego mieszkańca, po której wydańiu pozostałoby mu ieszcze na swobodne życie, na nakłady gospodarskie, na budowlę i wreszcie na pomnożenie zapasnego kapitału.

Z drugiey strony gdy przesyłane tak skanie przez Najjasniejszego Króla w prze-

sztych latach fundusze na zapłacenie żołda woyska narodowego już przestały, gdy tymczasem układy handlowe z Prussami dotąd w głównych artykułach są zawieszony; gdzie termin załatwy sumy Konwencyą Wiedeńską przekazanych, a może i innych likwidacyerych już się zbliża; gdy nakoniec znaczne wybrane zaległości, które wypadło uważać i składać jako fundusz kraju dla uiszczenia się z długów winnych obywatelom i innym krajom, zostały zajęte biegnącymi wydatkami. — Lękać się przychodzi, aby Skarb, własnym obrotom odtąd zostawiony, nie znalazł się za lat kilka w niedostatku i dawniejszych swoich trudnościach jeżeli wydatki jego i wpływy uważnie z sobą porównywane na rzeczywistej możliwości krajowej oparciu nie zostaną.

Dla powodów tych, gdy trudno wymagać: aby podatki w znaczney ilości zmniejszonemi być mogły, a obawiać się słusznie wypada, czy dla wyptacenia się Skarbowi mi szkanie, nie jest przynusny knać się nawet samego kapitału, co po chwili zalaśnienia, rychły upadek miałoby wskotku; prosić zatem należy, aby Rząd, przyszedł w pomoc krajowi przynajmniej przez równieysy podatków na wszystkie klasy rokład.

Prawo Finansowe Seymu 1811, które obowiązujące do następnego było tylko Seymu, z doświadczenia okazało się tydź niedokładnem i ucążliwym, szczególniey dla dóbr Ziemiańskich i dla ubogiey, naypracowitszej i nayliczniejszej klasy mieszkańców. — To nas przywodzi do wspomnienia potrzeby nowego budżetu. Z utęsknieniem oczekuje go cały kraj, lecz z tem większą ufnością i nadzieją, że pierwsze jego ułożenie, Konstytucyia zostawiła Najjasniejszemu Panu, który z Oycowską troskliwością wchodzi w rozpoznanie stanu kraju i mieszkańców, i w dobroci swoiey potrafi znaleźć sposoby, pogodzenia potrzeb Skarbu z chęcią poprawienia dołu narodu.

Jeżeli miara, rozkład i rodzaj podatków, są tak ściśle z pomyślnością kraju związane, ich użycie jest nemniej znaczącem, im więcty podatki są wygórowane, tem więcty starać się należy, aby użycie ich miało na celu rozchody produ-

keyne, któreby one sownie krajowi powracały. — Przez to jedynie podatkowe ciężary mniej się uczuć dadzą. Ile u nas dochody Skarbowe na takowe przedmioty były wydawane, to jest: iaka zachodzi proporcya między wydatkami na użyteczne nakłady i cele, a wydatkami niepotrzebnymi, z których wielka część iednak znajduje się nieodbicie potrzebną do utrzymania porządku w kraju, nie możemy o tem sądzić, nie znajdując przy Raporcie tabeli wszystkich Etatów, expensy każdego Ministryum i innych wydatków krajowych przez szczegóły wytkniętych; co Rapport Rady Stanu niezupełnym czyni.

Nie możemy skończyć uwag naszych o Wydziale Skarbowym, nie wyraziwszy tu najmocniejszego życzenia, aby względem urzędzenia dóbr Narodowych dostateczne przedsięwzięto środki. — Wykazy przy Raporcie Rady Stanu dołączone, mają zdobrych dowodzą intratę, kiedy wszystkie w ogół wzięte, po odtrąceniu kosztów Administracyi podług wykazu A. na rok 1817 złotych Polskich 283,164, a podług wykazu B. 599,682, czystego przyniosły dochodu, a lubo podług następnich wykazów C. D. na rok 1817 powiększone zdają się być wpływy; gdy iednak z nich potrącić przydzie rozmaite koszta Administracyi, (które w ostatnich dwóch wykazach nie są oznaczone) nie wiele zapewne czystego zysku zostanie, — Byłoby więc do życzenia, aby te własności Narodowe, częściami wdzierając wieczystą przy opłacie pewnego Laudemium wypuszczone zostały, przez co ta wielka massa ziemi, do lepszego zagospodarowania i do wyższyby się podniosła ceny, a Skarb Etatową z niej intratę bez zawodu i z oszczędzeniem niezmiernych mozotów i kosztów Administracyi, zapewniłby sobie. — Summy zebrane z Laudemjów, mogłyby posłużyć za fundusz gotowy do założenia Kassy Kredytowej, lub innego Finansowego Instytutu,

(Reszta potem)

Z Petersburga d. 18 Maia d. k.

Z Bożey Łaski

MY A L E X A N D E R I.

Cesarz i Samowładca Wszech Rosyy
i t. d. i t. d. i t. d.

Obwieszczamy wszystkim wiernym poddanym Naszym.

W dniu 17tym Kwietnia, Nasza ukochana Bratowa, Wielka Xiężna Anna Fedorowna, szczęśliwie powita Nam Synowca, a Jch Cesarskim Wysokościom Syna, któremu dane imie Alexaauder

To Cesarskiego Domu Naszego pomnożenie uważamy za nowy dowód błogostawieństw Najwyższego, na Nas i Państwo Nasze obficie zlewanych; dla czego obwieszczając o tem wiernym Naszym poddanym, zostaliśmy w przekonaniu, że wszyscy połączą z Nami gorliwe do Boga modły o szczęśliwe hodowanie nowego i doyrzewanie we wszystkim, co do utwierdzenia wiary, oraz do rozszerzenia sławy i pomyślności oyczyzny służyć może. Rozkazujemy z resztą we wszystkich zdarzeniach, gdzie wypadnie, pisać i mianować tego miłego Nam Synowca, Jego Cesarską Wysokością Wielkim Xiążęciem.

Na autentyka podpisano własną Jego Cesarskiej Mości ręką, tak:

Alexander.

Ukaz Rządzącemu Senatowi.

Uwalniając Jenerala jazdy, Hrabiego Benningsena, stosownie do oświadczonego przezeń życzenia, dla poratowania osłabionego zdrowia, od naczelnego dowództwa drugiego woyska, z zachowaniem całej pensyi teraz pobieraney, oznaczamy

naczelnym dowódcą tego wojska, Jenerała jazdy Hrabie Wittgensteina, ze wszystkimi prawami, władzą i przywilejami, przez Ukaz do Rządzącego Senatu, dnia 12. Grudnia 1815. dany, dla naczelnych Dowódców wojsk w czasie pokoju nadaniemi.

Odessa dnia 2. Maia 1818 roku.

Alexander.

O pobycie N. Pana w Bessarabii, do dawniejszych doniesień przydamy jeszcze, że N. Monarcha ozdobił swojego tam pełnomocnego Namiestnika Jenerała Bachmietiewa znakami orderu S. Alexandra Newskiego. W Kiszeniowie spodkali N. Pana przybyły z Benderu Jenerał artylleryi Hrabia Arakoczjew i Jenerał piechoty Hrabia Mitoradowicz. Na balu danym tamże: szlachta sprowadziwszy z Jass narodową muzykę, kazała iey grać taniec Bessarabski, a N. Pan rozmawiał uprzeymie z małżonką Namiestnika, z Xięciem Hessen-Hombourg i z Pościeloiikiem Xięstwa Wołoskiego Alexandrem *Maurocordato*. Na balu tym było do 600 osób, w stroiu Azyjatyckim byli tylko męszczyźni. Wieczorem oświecono miasto. Mieszkańcy Bessarabii spotykali wszędzie Monarchę swojego z największemi oznakami radości. (O przybyciu potym N. Pana do odessy już się dawniey doniosło.)

Ruski Inwalid zawiera:

"Wyszła w Petersburgu z druku Xiążka pod tytułem: *Respect dû à la tête couronnée ou exposé historique, politique, et moral des grands événemens relatifs à la Pologne en réponse aux écrits calomniant la mémoire du feu Stanislas Auguste dernier Roi électif de Pologne.* [Par Mr. Łobarzewski Conseiller d'Etat actuel de S. M. Im-

periale, Chevalier des ordres de St. Anne de la première classe, de St. Stanislas et de St. Vladimir; ancien représentant et membre de la commission de la Guerre dans la ci-devant republique de Pologne. (Hold uszanowania należny głowie Koronowanej, czyli wykład ostatnich wielkich wypadków, tyczących się Polski, odpowiadający na pisma czerniące pamięć Stanisława Augusta ostatniego Króla Polskiego z wyboru, przez P. Łobarzewskiego, Radcę Stanu Rzeczywistego J. C. M. Kawalera Orderów S. Anny pierwszej klasy, S. Stanisława i S. Włodzimierza, byłego Reprezentanta i Członka Komisji wojenney w Rzeczypospolitey niegdyś Polskiej.)

"Celem tych krótkich uwag autora jest ukazanie światu, że Naród Polski od kolebki swojej, aż do czasów dzisiejszych iednostaynie szlachetnym ożywiony duchem; idąc prostą honoru drogą, zasługiwał na podziwienie i szacunek ościennych Mocarstw, a dowodząc wierności nieskalanej Królom swoim, wzbudzał ku sobie ufność w Monarchach Europy tak dalece, iż napotężniejsi z nich ubiegali się o zaszczyt rządzenia Polakami, będąc pewni bezpiecznego spoczynku na łonie tak szlachetnych poddanych. Przebiegając po krótcie czyste dzieje tego narodu i z ukontentowaniem się zastanawiając nad wypadkami anamionującymi w każdym zdarzeniu wielką duszę olaka, obszerniey tłumaczy się autor, chociaż z lekka dotykając ostatnich wypadków, towarzyszących smutney epoce rozbiurołoczyzny swojej, a to iedynie dla uczczenia pamięci mądrego, zawsze dobrego i cnotliwego Króla; nie zaś zdrayey i si bego, iak go zatrute iadem potwarzy zagraniczne malowały pió-

ra, Polak bez odnowienia ran bolesnych, zagojonych wspaniałą Alexandra prawicą, dzieła tego czytać nie może — Pr ytoczono w niem autentyczne pisma Króla Stanisława i, odpowiedzi Cesarzowej Katarzyny, rzucają światło na wiele wypadków, błahym potwarzy okrytych cieniem. — Cel więc tego dzieła jest dwójaki: najprzód iakośmy powiedzieli, aby dowieść (co już wiekami jest dowiedz onem), że Polacy z drogi honoru nigdy nie zbaczali; powtóre aby pamięć króla Stanisława Augusta okrytą fałszywemi i potwarczemi zdania-
mi z zagranicy, w prawdziwem i czystem ukazać światło. — Wszystkie tutejsze pisma peryodyczne w chodzące w Rossyjskim i zagranicznych językach, spieszyły z pochwałami tego płodu długiej pracy i namysłów autora, chociaż wszczułem zamkniętego obięciu. Nasze nie było ostatniem w oddaniu sprawiedliwości autorowi. W języku Rossyjskim i Niemieckim z zaszczytem dla niego oznaymilo o wyściui tej Książki. Teraz donosząc o niej w języku Polskim i zostawiając światley publiczności Polskiej sądenie o zaletach dziełka, chęć i zamiar autora szanuję."

Z Wiednia d. 15 Czerwca

O podróży Najjasniejszych Cesarstwa Ichmość nadeszły tu następujące dalsze doniesienia:

Dnia 3 Czerwca puscil się N. Cesarz w drogę na powrot z Raguzy; obeyrzał po drodze Omblą i iechał konno do Canossa, gdzie obiadował, a z tamtąd iechał znowu konno do Slano, gdzie nocował. Dnia 4 udał się JCK. Mość konno do Stagno, a d. 5 wodą do twierdzy Opus. Zdrowie służy przedziwnie JCK Mci.

Podług doniesień z Medyiolanu J Cesarzowicowska Meść Arcy Xże Rainer,

Wicekról Lombardzko-Weneckiego Królestwa, udał się d. 4 Czerw: rano z C. K. zamku Stra przy Medyiolanie do Wenecyi. W Tryescie spadła na początku Czerwca bardzo cena zboża, tak iż wszyscy handlujący zbożem wielką ponoszą stratę.

Z Londynu d. 5 Czerwca

Jutro zakończy Xże Reient mową posiedzenia parlamentu, a poitrze zostanie parlament rozwiązany.

J. Cesarzowicowska M. W. Xże Rossyyski Michał przybył do Londynu. Do Dowru postane po niego zostały powozy królewskie, gdzie przyjął go Ambasador Rossyyski, Hr: Lieven. Rzeczony Xże ancydował się na początku tego miesiąca na popisie woyska Rossyyskiego w Maubeuge i w podróży do Anglii obeyrzał twierdze Lill.

W czoray obchodzone tu były urodziny nieszczęśliwego naszego Monarchy, który zaczął 81 rok życia i jest najstarszy wiekiem z wszystkich Europejskich Monarchów.

Gazeta ministryalna Goniec poczytule za ubliżenie miłości narodowej, albo raczej dumie Angielskiej, że w rozporządzeniu rządu Niderlandskiego względem corocznego obchodu w d. 18 Czerwca zwycięztwa pod Waterloo, nie o woysku Angielskim nie wspomniano, a przecież one, acz przy pomocy naszych Sprzymierzeńców, którey im wcale niezaprzeczymy, właściwie to zwycięztwo odniosło.

W czoray w gospodzie koronney odbyło się zgromadzenie obieraczów Westminsterkich, dla obrania na miejsce odjeżdżającego do południowey Ameryki na naczelnego admirała sity morskiej Niepodległych Lorda Cochrane, innego do parlamentu reprezentanta. Lord Cochrane z

żami w oczach miał długą na pożegnanie mowę, w której wyraził, iż miłość swoją i gębliwość o wolność zaniesie do Nowego świata. Potem proponowany był na następcę Lorda Cochrane P. Hunt, lecz wygwidywany został i z sali uciec musiał.

Ośmiu członków wyższej izby, pomiędzy którymi Xże Susseu (królewicz) złożyli na piśmie protestacją przeciw Billowi względem cudzoziemców, jako przeciwnemu zdrowej polityce i konstytucji krajowej.

Kommissarze północnej Ameryki, którzy do Buenos-Ayres (nowej rzeczypospolitej w południowej Ameryce) wysłanemi zostali, przyjętemi tam nader u przyimie byli.

Podług doniesień z wyspy S. Tróvcy zwycięstwa Hiszpańskiego Jenerała Morillo nad rokoszanami nie były tak znaczącemi jak je z początku mieniono. Bolivar miał główną swoją kwaterę w Sembrero. Rząd Chili ogłosił dnia 1. Lutego uroczyste niepodległość tej prowincyi.

Z Paryża d. 6. Czerwca.

Przedonogday przybył tu Xże Wellington, za którym zbiehać mają wszyscy Wodzowie wojsk sprzymierzonych we Francyi.

Król posłał Reientowi Anglii wizerunek swój przez Guerina malowany.

Pożyczka na zastąpienie teraźniejszych potrzeb kraju 14 mill 600,000 f: zastąpiona została przez samych krajowych kapitalistów bezuczestnictwa cudzoziemców, co dowodzi, iż Rząd znajdzie zawsze w kraju potrzebne pieniądze.

U jednego z sławniejszych z naszych optyków zamówić miano za 20,000 fr. kaleidoskop, wysadzany krzystalami,

szmaragami, rubinami i innymi drogiemi kamieniami.

Listy z Hiszpanii donoszą, iż około przyładku S. Wincentego pokazały się 4 wielkie korsarskie okręty pod banderą rokoszańską Buenos-Ayres, pomiędzy którymi dwie korwety o 36 działach.

Z Bruxelli d. 7 Czerwca

Xże Wellington kupił tu spustoszały dom od Hrabiny Oudenarden, który ma być na wspaniały pałac przeistoczony.

Xże Dewonshire przybył tu z Paryża.

Dwor nasz w Hadze zawdziął na 8 dni żałobę po zmarłym Xciu Kondeuszu.

Na wypłynienie z portów Holenderskich okrętów na pożyteczny dla tego kraju pelow s. ledzi oznaczony jest d. 15 b. m. przed którym w poprzedzającą niedzielę odprawione zostanie uroczyste nabożeństwo.

Od brzegów Menu d. 9 Czerwca

P. Dawy, członek towarzystwa umiejętności w Londynie, wynalazca gorniczej i zabezpieczającej od pożaru lampy przybył do Frankfortu.

W Koburgu nastąpiło d. 29 Maia zaślubienie Królewica Angielskiego Xcia Kentu z owdowiałą Xieźną Leiningen.

Do niepewnych wieści należy, iż zmarły niedawno Patriarcha Wenecki znaczny cały swój majątek zapisał więźniowi na wyspie S. Heleny i Cesarza Austriackiego wykonawcą tej ostatniej woli swojej postanowił.

Były Francuzki Jenerał Sawary, którego pisma publiczne do Ameryki wysłały, zamysła w Smiernie założyć handel.

Od Brzegów niższego Renu d. 2 Czerwca
W Akwisgranie czynią wielkie przy-

gotowania na mający nastąpić zjazd Monarchów. Miasto upieknie i odnowia swoje gmachy. Łazienki, reductowe sale, przechacki, i. t. d. są naprawiane i przyozdobiane. Kto dawniej widział Akwisgran niepeзнаłby go teraz, wszystko się odmieniło i wzniosto. Oprócz zjazdu Monarchów wystawienie w tym roku tamtejszych świętości sciągnie tam wiele ludzi. Nie tylko w Akwisgranie, ale i we wszystkich okolicznych wsiach panuje ruch; wiesniacy naprawiają swe domy dla pomieszczenia tych, którzyby w mieście nie znaleźli mieszkania.

Z Bukarestu d. 17 Maja.

Listy z Rumelii donoszą smutną wiadomość, iż wielkie miasto Filipopolis przez straszne trzęsienie ziemi prawie ze wszystkiem zburzone zostało. Z kwitającego dawniej tego miasta, które do 26,000 domów i 100,000 mieszkańców liczyło, wiele pięknych gmachów, placów i wspaniały most na rzecz Mirza posiadało, i skarbowi do 4 mill: Asprów rocznie przynosiło, zaledwo ślady się pozostały. Wiele mieszkańców utraciło życie podczas okropnego tego zdarzenia. Z niecierpliwością oczekiwane są dalsze o tem doniesienia.

Z Madrytu d. 19 Maja.

Rozporządzeniem Królewskim porty Alikante, Koruna, Kadyx i St. Ander ogłoszone są za wolne i składowe. Wszystkie dozwolone w Hiszpanii towary za opłatą 2 od 100 mogą być do tych portów wprowadzone, mogą w nich rok i więcej leżeć i bez dalszej opłaty zoowu być wyprowadzone. J. H. Mośc przyrzekł w swoim rozporządzeniu, iż jeśli skutek odpo-

wie jego oczekiwania, tedy ten przywilej na wszystkie porty Hiszpańskie rozciągnie.

Dworska gazeta ogłosiła listy z Meksyku do 10 Stycznia zasięgające, które donoszą o zupełnem uspokoiniu południowych prowincyj tego obszernego kraju. D. 1 Stycznia twierdze Nemedios i St. Gregoris w padły z kilku setkami wręce Jenerała Linan, a kilku tygodniami pierwej Pułkownik Armii pobit zupełnie, pod los Dolores kupę tak zwanego Jenerała Nicolas Bravo, przyczem dowodca mieniący się bydź Ministrem i Jenerałem kapitanem Jgn. Ragon, jeden Marszałek polny, 3 pułkowników, 2 Xięży, &c. dostali się w niewolą. W całej tej prowincyi niema się więcej jak 200 rokoszanów znajdować, których Pułkownicy Auguirre i Paradas ścigają.

Z Włoch d. 5 Czerwca.

Król Hiszpański Karol IV. powrócił d. 2 z Neapolu do Rzymu. — Ociec S. na tajnym konsystorzu d. 25 Maja oznaymił o mianowaniu 6 Arcybiskupów i 24 biskupów, a d. 31 trzy Kardynali poświęcili w trzech kościołach 15 Arcybiskupów i biskupów.

W Malcie w grobie Kościoła S. Jana leżały od 10 lat zabalsamowane zwłoki Xcia Ludwika de Chartres d'Ocleans, które bez czci pogrzebowey tam złożone zostały. Terazniejszy Król Francuzki zlecił swo'emu tam konsulowi, aby uroczście w Kościele S. Pawła pochowane zostały, co z wielką okazałością przy wystrzałach z dział d. 10 Kwietnia r. b. nastąpiło.

Przy zacenaiącej się prenumeracie na Gazetę Krakowską od 1go Lipca r. b. & prasza Redakcyja życzących ją trzymać o wczesne się zgłaszanie.

DO D A T E K

DO N^{ro} 50.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W KRAKOWA DNIA 24 CZERWCA 1818 Roku WE SZRODĘ.

Z Minchen d. 27 Maja.

Wczoraj i dziś w rocznicę urodzin N. Króla naszego ogłoszono tu i we wszystkich znaczniejszych miastach uroczyste nadaną przez M. narchę Bawaryi nową konstytucyją, którą urzędnicy zaprzysięgli, a naród przyjął z wdzięcznością. Wstępiey taki: "Niniejsza ustawa, po poprzedniczem dokładnem naradzeniu się i po wysłuchaniu zdania naszej Rady Stanu, jest dziełem stasęy naszej i nieprzymuszony woli. Znajdzie w niej naród najmocniejszą rękomyją oycowskich naszych uczuć. Wolność sumnienia, oraz przyzwoite oddzielenie i wzięcie pod opiekę tego, co należy do kraju i kościoła; wolność zdań z prawem powściągnięcia nadużycia; równość prawa dla krajowców do wszystkich urzędów i oznaków zastugi; iednakowe powołanie do powinności i zaszczytu służby wojskowej; równość w obliczu prawa; bezstronne i niezatamowane wymierzanie sprawiedliwości; porządek we wszystkich częściach rządu; należna opieka dla kredytu narodowego i zapewnienie przeznaczonych na to funduszów; podniesienie gmin, przez oddanie pod ich zarząd interessów, które do ich dobra najbardziej się ściągają; stany

zebrane ze wszystkich klass osiadłych w kraju obywateli; nadanie im mocy naradzania się, zezwalania, podawania życzeń i skarg na zgwałcenie praw konstytucyjnych; zwoływanie ich na publiczne zgromadzenia, dla nadania większej mądrości obradom bez osłabienia dzielności rządu; nakoniec zaręczenie konstytucyi, uwalniającej ją od samowolney odmiany, lecz nieprzeszkadzającej iey poprawie po uczynionem doświadczeniu; takie są Bawarczykowie, celniejsze rysy nadaney wam z woli naszej konstytucyi. Uważaycie w nich zasady waszego Króla, który szczęście swoje i stawę tronu iedynie tylko w uszczęśliwieniu oyczyzny i miłości ludu znajdować pragnie.," Następną daley przepisy konstytucyi w X. tytułach zawarte. Tytuł I. obeymuie ogólne urządzenia; tytuł II. mówi o Królu, następstwie tronu i Rejencyi; tytuł III. o własności krajowej; tytuł IV. o powszechnych prawach i powinnościach; tytuł V. o szczególnych prawach i prerogatywach; tytuł VI. o zgromadzeniu Stanów, które składaiają się z dwóch Izb, to jest: Radców Królestwa i Deputowanych. Pierwszą składaiają petnoletni Xiążęta rodziny Królewskiej, urzędnicy koronni, dwaj

Arcy Biskupi, naczelnicy dawniejszych rodzin Xiążąt i Hrabów Rzeszy, (są oni dziedzicznymi Radcami), Biskup mianowany przez Króla, Prezes jeneralnego Konsystorza protestanckiego i osoby, które Król za znakomite usługi z powodu urodzenia ich lub majątku, dziedzicznymi lub dożywotniemi Radcami mianować będzie. Liczba dożywotnich Radców nie może przewyższać trzeciej części dziedzicznych. Druga Izba Deputowanych składa się: 1) z majątniejszych właścicieli gruntowych, którzy w pierwszej Izbie nie zasadaia; 2) z deputowanych od Uniwersytetów; 3) z Duchowieństwa Katolickiego i Protestanckiego; 4) z deputowanych miast i miasteczek; 5) z mniejszych właścicieli gruntowych. Liczba członków tej Izby jest stosowną do liczby rodzin, tak, iż na 7000 rodzin przypada jeden Deputowany. Klasa znakomitej szlachty wynosić będzie 1/8 część ogólnej liczby; klasa duchowieństwa Katolickiego i Protestanckiego, tyleż; klasa miast i miasteczek 1/4, a klasa mniejszej szlachty 1/4 części. Każdy zaś z 3 Uniwersytetów mieć będzie jednego członka. Co 6 lat obierani będą nowi Deputowani, albo też, jeżeli Król rozpuści Izbę. Wychodzący Deputowani mogą być znówu obrani. Projekta o podatkach idą na przód do Izby Deputowanych, a potem do Izby Radców Królestwa. Inne zaś przedmioty mogą, podług woli Monarchy, być podane wpród jednej lub drugiej Izbie. Żadne nowe ogólne prawo, tyczące się wolności osobistej lub własności prywatnej, nie może być wydane, ani odmienione, bez zezwolenia Stanów. Tyt. VII. zawiera: Król za zezwoleniem Stanów wybiera wszelkie stałe i niestałe podatki, powiększa je lub odmienia. Dla czego posąganiu Stanów, podany im będzie dokładny budżet, który zostanie roztrząsiony w Wydziale i wzięty pod rozwagę. Podatki na opędzenie potrzeb krajowych stanowić się mają od razu na 6 lat, a budżet będzie na rok pierwszej podany. Stany na każdym zgromadzeniu odbiorą dokładny rachunek z użycia dochodów krajowych, i zaręczają za cały dług narodo-

wy. Mają prawo czynić wnioski stosowne do zakresu swoich działań, i wynurzać królowi życzenia swoje. Każdemu członkowi wolno w tej mierze podawać projekta w swojej Izbie. Każdy obywatel, równie iak każda gmina może podawać do Stanów skargi na zwałcenie praw konstytucyjnych. Król najmniey co 3 lata ma zwoływać zgromadzenie Stanów, zagaia je i zamknie osobiście, lub przez wyznaczzonego pełnomocnika. Posiedzenia Stanów nie będą trwać dłużej nad dwa miesiące. Zajmą się najpierw tem, co im Król przedstawi. Wolno iest Monarsze przedłużyć posiedzenie; odłożyć je, lub całe zgromadzenie rozwiązać. W ostatnim zaś przypadku ma się w 3 miesiącach odbyć nowy wybór członków Izby Deputowanych. Ministrowie Stanu mogą bywać na obradach obu Izb, choćby nie byli ich członkami. Projekt, na który się obie Izby nie zgodziły, nie może być drugi raz na tem samym posiedzeniu podany. Król zatwierdza prawa, i wydaje je z podpisem swoim, namieniając o wysłuchaniu zdania Rady Stanu, i zezwoleniu Stanów. Tytuł VIII. obeymuie przepisy względem sądownictwa; tytuł IX. mówi o wojsku, a tytuł X. o zarządzeniu Konstytucyi. Obeymuiać Król rządy, wykonywa uroczyste następującą przysięgę: Przysięgam rządzić według konstytucyi i praw krajowych, tak mi Boże dopomóż i święta Ewangielia. Spisany w tej mierze protokół, złożony będzie w archiwum, a Stany odbiorą wierzytelną jego kopiją. Koniec tej ustawy konstytucyjnej iest następujący:— Ogłaszając te zasadnicze prawa krajowe dla powszechnego i ścisłego wykonania w całej ognowie, stanowiemy razem, iż nakazane w nich zgromadzenie Stanów ma być zwołane na dzień 1 Stycznia 1819 roku dla użycia praw iakie mu służą; tymczasem zaś potrzebne przygotowawcze kroki przedsięwzięte zostaną. Działo się w stołecznem naszym mieście Minchen dnia 26 Maja 1818. roku.

(podpisano) *Maxymilian Jozef.*

DOMIESIENIA.

Wydział Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, Ponieważ w Akcie Detaxacyi opustoszałego Kościoła S. Krzyża, którego Publiczna sprzedaż

Restryplem Wydziału z dnia 12. Maja Nro. 2231. ogłoszona została, znaydował się obięty Plac do Liczby Popisowej 95. należący, jako też i Plac w Przeczniczy z długiej Ulicy, do Ulicy Piekarskiej, wynosący razem powierzchni 444. Szazni □ Stopę 1. i Cali 6. szacowane w kwocie 882. Złot: Pol: 15. gro: i Licytacya z powodu tego w dniu 25. Maja miejsca mieć nie mogła: Wydział Sprw Wewnętrznych podaje niniejszy do Publiczney wiadomości, iż Licytacya sprzedarzy opustoszałego Kościola Ś. Krzyża, którego Cena fiskalna po odtrąceniu powyżey nadmienionych Placów kwotę 2407. Złot: Pol: 15. gro: wynosi, w dniu 1. Lipca odbywać się będzie, a zatem chcąc Licytowania mający na oznaczonym terminie do Biór Wydziału w godzinach rannych przybydź zechcą na zwyczajne Vadium zaopatrzeni.

W Krakowie dnia 21. Czerwca 1818.

Hoszowski,
Sobolewski, Z. S.

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządzącym Wolnego Niepodlego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, uwiadomia tego się tycząc, iż w dniu 1. Lipca r. b. jako terminie ostatnim i stanowczym od godziny 10 z rana w Biórze Wydziału Dzierżawy wieczney Folwarku Łobzów wraz z propinacją bez ogrodu i pałacu tamiejszego. O warunkach również iak i o cenie pierwszego wynotania, w której dziesiąta część każdy licytant zaopatrzyć się winien, wiadomość wczasie samego Aktu licytacji w Biórze nadmienionem, a wcześniej w Biórze Kommissyi Włościańskiej udzieloną będzie. W Krakowie d. 22 Czerwca 1818.

A. Murbitzler.
Gadomski, S. W

Podaje się do publiczney wiadomości, iż gdy w skutek Rezolucyi Wysokiego Trybunału I. Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa z Jego Okręgiem, w dniu 21 wszym Lutego r. b. do Nru 3568 wydanej, Licytacya przedstanowcza Kamienicy pod Nrem 98 w Ka. imierzu stojącej, do Sukcessorów niegdy Hrabiego Ankwicza należącej, w dniu 18 Maja r. b. agitowana, dla braku Licytantów spełzła, przeto termin Licytacji stanowczey, teyże Kamienicy, na dzień trzeci Lipca r. b. na godzinę 10tą ranną w Kancellaryi Trybunału W. N. i ściśle Neutral. M. Krakowa naznacza się. — O warunkach Licytacji każdego czasuu podpisanego, delegowanego, dowiedzieć się można. — Szacunek tey Kamienicy jest Czer: zł: 1500 w złocie, czyli 27,000 zł. pol. — Zyczący więc kupna opatrzeni w Vadium 150 czer: zł: w złocie, na dzień, godzinę i miejsce wyznaczone zapraszają się. — W Krakowie dnia 18 1818 roku.

Skurzyński, Sehr. T. C. I. Inst. delegowany.

Losów do Loteryi na Majętność Wola Węglawska z Firleiwem, której Ciągnięcie dnia 15. p. m. b. r. odbywać się będzie, dostać można w kantorach loteryjnych w Krakowie w rynku sub Nro 24 przy ulicy Floryańskiej Nr. 554 i na Stradomiu Nro 15 gdzie razem i plan do teyże loteryi gratis się wydaie.

Termin do pierwszej klasy loteryi Berlińskiej 38mey której ciągnięcie na dzień 17 Lipca jest oznaczony, losow dostać można w kantorach loteryjnych wyżej wyrażonych za cenę planem oznaczoną, również iak do 1wszey klasy loteryi Warszawskiej 14tey której ciągnięcie d. 17 Sierpca r. b. odbywać się będzie.

Dobra Pacanów, z połowy Miasta pacanowa, Wsiów: Karsy wielkie, i Ratale zwanych, składające się, w Królestwie Polskiem, Województwie Krakowskim, Obwodzie Stopnickim leżące o milę od Wisły, z ładem przecież czyli portem na teyże własnem, i z wielkim przy oicy Szpichlerzem, w naylepszych gruntach pszenicznych, Sianożęciach i łąkach rozległych, szerególniey zyznych, czyniące dochodu czystego w mier. nio urzędzaynych latach przeszło półtora Tysiąca Czerwoných złotych, czasem zaś Dwa, i trzy Tysiące czer: złot: prócz domowych wygód; Dwa folwarki, a dwadzieścia Ról Amiecych, i trzydzieści dziewięć zagrodzawierające, Las też dębowy niewielki, obrust w obfitości, Sady, Sadzawki, i Jeziora, tndzież Budowle Gospodarskie dostateczne, w sobie obeymujące, są do sprzedania z wolney ręki, za trzydzieści tysięcy hol: czer: złot: Ktoby sobie życzył takowych Dóbr nabydź za tę kwotę, a gotów zaraz przy Tranżak.

cyi wyliczyć dwadzieścia i dwa, a przynajmniej pełna dwadzieścia tysięcy czter: złotych niepróżnoby się zatrudnić. — Przytem bydźby mogło: że w Siedmiu lub Ośmiu Tysiącach czter: złotych z pomienionych dwudziestu i dwóch, przytęą bydźby mogła Wieś takowego Szacunku warta, a z lassem iz Wodą, w którym z poblizszych Lwowa Cyrkułów. Małacy chęć i sposobność po temu, raczy się udać do mającego prawo nadania Dóbr wymienionych Dziedzictwo Józefa Hr. Parysa, w Krakowie przy Ulicy Brackiej pod N. 245 na 1szym pięttrze, którego od 10tej do południa, a od 4tej do 6tej wieczorem zastachy można dla informacji obszerniejszey, w ostatnich dniach Czerwca bieżącego r. p. 1818.

Wydział Policyi w Senacie Rządzącym, &c. Podaje do publiczney wiadomości, iż w dniu 1szym Lipca r. b. o godzinie 10tej ranney w Biorze Wydziału Policyi odbywać się będzie licytacya na dostawę Effektów dla Milicyi krajowey iako to:

Sukna granatowego na mundur tokci 270½	Pendentów z przecaką mosiężną i robotą	sztuk 60.
dto Niebieskiego na wyłogi	dto	52½
dto Białego na szpencerki	dto	220.
dto Szaraczkowego na spodnie	dto	265.
Furażerek zrobionych sztuk		107.
Halsztuków z zma Szteflikami podszewką haftkami i robotą sztuk		103.
Haftek do mundurów tuzinów		89.
Guzików do mundurów Szpencerków i płaszczów tuzinów		268.
Płótna na podszewkę do mundurów płaszczów, szpencerków i spodni tokci		689.
Płótna na sienniki i wyspki		902.
dito na przescieradła i poszewki		173½.
Tornistrów żołnierskich sztuk		302.
	Przeznacza się zaś cena: -	
	Sukna granatowego tokcieć	złp. 5.
	Sukna niebieskieg nawyłogi tok:	złp 5.
	dito Białego	dito złp 4.
	ditto Szaraczkowego	dito złp 3.
	Furażerek sztuka iedna	złp 3.
	Halsztuków ditto ditto	złp 1 g 12
	Haftek tuzin ieden	823
	Guzików tuzin ieden	834
	Płótna na podszewkę mundu-	
	row tokcieć ieden	gr 15
	d to na sienniki i wyspki	gr 15
	dito na przescieradła i poszewki	gr 24
	Tornister ieden	złp. 14
	Pendent ieden	złp. 7.

Gdyby znaleźli się Entreprenierowie którzyby w ogóle wzwzł wyrażone Effekta dostarczyć chcieli, obowiązani będą przed zaczęciem licytacyi złożyć Vadium summy złp. 1009. Zaś o innych warunkach licytacyi iako też o ilości szczegółowych Vadiów do każdego artykułu zastosowanych. Pretendenci powziąć mogą wiadomość każdego czasu w Biorze tegóż Wydziału. W Krakowie d. 10 Czerwca 1818.

Bartsch,

Konwikt, Sekretarz.

Komornik Sądowy Powiatu Jędrzejowskiego w Woiew. Krakowskim, uwiadomia publiczność, iż dnia 29 Czerwca pszenicy korcy 5 na rzecz Pańszkowski; zaś dnia 5 Lipca r. r. 1818 bydło rogate konie i siana dwa stogi, na rzecz Józefa Niedziałkowskiego w rynku miasta Jędrzejowa przez licytacyą publiczną sprzedawane będzie. — Dan w Jędrzejowie d. 18 Czerwca 1818.

Ign. Rzechowski, Kom

Dnia 25. m. i r. b. o godzinie 3. po południu przed Notaryuszem Woiewodztwa Krakowskiego W. Markiewiczem w Krakowie w Kancelaryi jego przy Ulicy Grodzkiej pod L. 86. odbędzie się Licytacya na wydzierżawienie roczne do dnia 24. Czerwca 819 r. Wsi Sciborzyce w Powiecie Otkuskim leżącey, dz edzicznej Sukcessorów niegdy Alexandra Węgierskiego; ato w skutek Rezolucyi Trybunału Cywilnego Woiewodztwa Krakowskiego datowaney dnia 6. m. i r. b. Nro. 814. a podpisanym Sukcessorkom i delegowanemu do Licytacyi Notaryuszowi na dniu dzisiejszym doręczoney: wzywala się więc interesowani Sukcessorowie, tudzież Opiekuni i Administrator do pilnowania Liyt cyi, a chęć dzierżawy tey mający zaopatrzeni w dziesiątą część Summy Zło. Pol. 6000. do pierwszego wywołania ustanowioacy, złożyć się na Vadium przed zaczęciem Licytacyi winną do podanis swych Licytow. —

W Krak. d. dnia 17. Czerwca 1818.

Joanna z Węgierskich Borowska. Salomea z Węgierskich Zabawska.

Kończ porządku z rekwiżytami w Domu przy Ulicy S. Jana pod N. 485 znayduie się do sprzedania.